

Speciale motie Godecharle-prijs '85

De architecturale visie van Dirk Coopman

Dirk Coopman, een 28-jarige architect uit Mariakerke, oud-leerling van de koninklijke academie voor schone kunsten te Gent, heeft in het bestek van de Godecharle-prijs '85 een speciale motie gekregen voor zijn ontwerp van een eigentijds openbaar gebouw (zie foto). Een andere Gentenaar, Luc Van de Steene, werd tot laureaat uitgeroepen. In het juryverslag worden beide gelauwerd «twee voor de toekomst begaafde jonge krachten» genoemd.

Bedoeling van de Godecharle-prijs, die ook toegekend wordt aan schilder- en beeldhouwwerk, was na te denken over een hernieuwde architecturale vormgeving voor een grote Europese stad. Het te ontwerpen gebouw moest karakteristiek zijn voor een representatieve grote laan of een bekend plein en een openbare functie hebben.

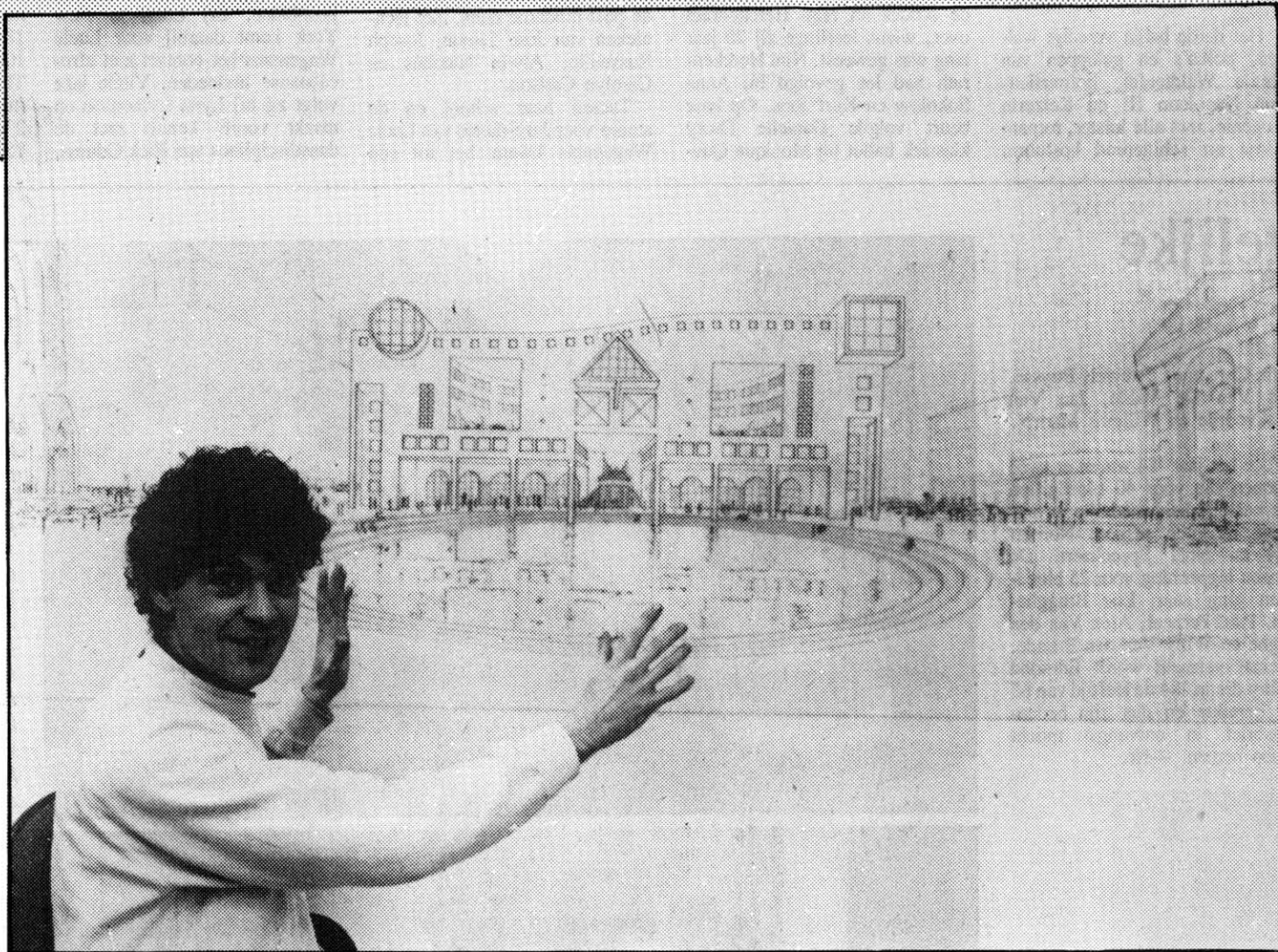
Uit de preselecties werden vier finalisten weerhouden. Die werden een week lang «opgesloten» in het kasteel van Hélécinne bij Tienen om te vermijden dat zij contact zouden hebben met collega's of zelfs maar met de buitenwereld.

Na deze «retraite» werd de gevelstudie van het gebouw (60 op 80 groot en tussen 25 en 30 m hoog) geacht klaar te zijn.

In het ontwerp van Coopman staat het gebouw op een plein, centraal tussen een groot gothisch en een groot renaissancegebouw.

Daarmee wil hij aantonen dat zelfs een volstrekt andere architecturale expressie perfect kan geïntegreerd worden.

«Het is opvallend hoe tot nog toe steeds de meeste aandacht ging naar het openbaar deel van een gebouw. Bij mij geen discriminatie in de architecturale functies. Of he-

Architect
Dirk Coopman
bij zijn ontwerp

nu om een ontvangsthal of om een kantoor gaat, volgens mij moeten beide over een maximum aan vormenpotenties en esthetische kracht beschikken». In de gevel

heeft Coopman, naar zijn zeggen, de dynamiek en de wildheid van de stad willen condenseren. Daarom geen klassiek fronton maar een lijn en een reeks ramen, die een grote

golfbeweging suggereren. Klassieke elementen als de cirkel, het vierkant en de driehoek zijn in de gevel verwerkt maar liggen, in tegenstelling met de klassieke

architectuur, zo ver mogelijk uit elkaar. Speciale aandacht verdient ook de grote toegangspoort waarvan de pijlers doorlopen tot in het water van de vijver. — R.D.D.